

POŠTNI GLASNIK

Stanovsko in strokovno glasilo Oblasne organizacije ptt. uslužbencev v Ljubljani.

Izhaja 1. in 15. v mesecu. Naročnina 24 Din na leto ozir. 12 Din za pol leta. Naročnina se plačuje naprej. Oglasi po dogovoru. Časovni račun števil 11834.

Rokopise in vprašanja za pojanja je pošiljati uredništvu „Poštnega glasnika“ v Ljubljani, Pred Prulami 1. Reklamacije, oglase in drugo pa na upravništvo lista Sv. Jakob trg 3. Rokopisi se ne vračajo.

Letnik VII.

V Ljubljani, dne 1. oktobra 1927.

21. številka.

V. Kunst:

Como.

Zadnje dni septembra (Članek je bil poslan uredništvu še v sredi septembra, pa smo ga morali zaradi vednega pomanjkanja prostora odložiti do danes. — Opomba uredništva.) se srečajo v italijanskem mestu Como evropski telegrafisti na mednarodni telegrafski tekmi, ki je razpisana ob priliki proslave stoletnice Voltove smrti. Da naša država ne bo zastopana, je skoro že samo po sebi umevno. Kaj nam mar telegrafске tekme, saj imamo radikale, demokrate, klerikalce, kmetijce, korupcijo in tako dalje, pa se bomo brigali še za mednarodne tekme! Nema smisla, nema budžetske možnosti i basta!

Po eni plati je sicer čisto prav, da ne bomo zastopani v Como, po drugi plati je pa vseeno neprimerna škoda, da so ostali naši telegrafisti doma.

Letošnja tekma je četrta mednarodna prirediteljev. Prva taka tekma je bila leta 1899 v Comu, druga leta 1911 v Turinu, tretja leta 1922 v Berlinu. Na tej zadnji so bili tudi Jugoslovenci, ki so tekmovali na morzu in hugu. Da se niso mogli plasirati, niso krivi sami, marveč tisti, ki so jih poslali tja v en dan, kakor se pri nas sploh dela tja v en dan. Pa o tem pozneje.

Pravim, da je velika škoda, da se našim telegrafistom ne nudi prava prilika, pokazati svoje zmožnosti. Zakaj o tem, da so naši telegrafisti zmožni, prav nič ne dvomim, nasprotno sem celo mnenja, da bi bili v stanu, zasedati zelo važna mesta na kontinentu, seveda ako bi imela naša uprava za to smisel in interes. Jugoslovenska žilavost je znana. Poglejmo samo olimpijske in lyonske telovadne uspehe, pogledimo newyorški šahovski turnir. Svetovna vojna je našo žilavost v dovoljni meri preizkusila. Smisla pač nobenega! Jugoslavija je prejela povabilo na to tekmo že avgusta meseca 1926, pa še danes tisto povabilo in razpis tekme skrbno čuva, da od nje niti ne moremo izvedeti, v katerih panogah se bo tekmovalo in kakšne so druge propozicije. Da bi se bilo poštno ministrstvo pobrigalo za tistih par tisočakov kredita, ki bi bili potrebni, da pošlje naše favorite v Como, to bi bilo seveda preveč. Ko bi bila vsaj objavila razpis, mogoče bi se bil na kak drug način omogočil našim telegrafistom dostop do tekme. Seveda na tak način pošiljati ljudi na tekme kakor se je to zgodilo za Berlin, Bog varuj. Par dni pred tekmo se je ljudi, ki so jih na slepo srečo izbrali, kratkoma dekretilo; hajdi v Berlin in pomagaj si, kakor veš in znaš! Pod takimi pogoji mora najboljši odpovedati. Pod takimi pogoji je v resnici boljše, da ostanemo doma. Kaj pa drugi? Ste že videli kakega rekorderja, da bi kar lepo od obeda vstal, šel tekmoval in zmagal? Jaz

še ne. Treba je dolgotrajnega treninga in še marsikaj drugega in še je uspeh dvomljiv. Da vzamem za primer samo zadnjo berlinsko tekmo: favoriti drugih držav so bili izbrani z največjo opreznostjo. Njihova uprava jim je dala vse leto prej časa, da se usposobijo za tekmo. Montirala jim je vse potrebne aparate, dala jim je trenerje. Vse leto samo vaditi in vaditi. V Berlin jih je poslala z vsem komfortom, res kot svoje reprezentante cel mesec pred tekmo, da se aklimatizirajo, s trenerji vred. Tam še zadnje vaje, počitek, no, sedaj si pa zavijajmo rokave. Right...

Ali vsega tega ne bi bila zmožna Jugoslavija? Ali, recimo, poštna uprava ne bi mogla pogrešati skozi eno leto svojih najboljših, podčrtavam: **najboljših**, ki bi samo vadili dan za dnem. Da naši fantje potem ne bi dobro odrezali? Sem res radoveden. Pa stroški? Namesto, da pošljemo eno komisijo na Francosko po vreče, ki jih doma dosti ceneje izdelujemo, bi poslali telegrafiste v Como, pa bi imeli vreče ceneje in uspeh v žepu. Ako bi pa nesreča hotela, da bi postal v kaki panogi Slovenec champion des championos, bi ga pa lahko preskočili v prid tistih, ki še telegrafirali ne znajo, pa, — no ja, bi že še našli kako »ugodnost« za njega. Ali ne bi bilo fletno?

Tudi iz zunanjepolitičnega stališča se mi zdi neodpušljivo, da bo zbran v Como cvet telegrafistov vse Evrope, ne bo pa tam imenovano ime naše države. Take prilike se mi zde važnejše kot konference v Ženevi o prodaji opija in odpravi sužnjev, ki nas brigajo toliko ko štirinajsta žena kralja Siamezov. In kako s ponosom bi se čitalo v vseh svetovnih listih: Panoga tainta, prva: Jugoslavija! Res škoda!

Slišijo se glasovi, da bo prihodnji svetovni poštni kongres leta 1928 v Beogradu. To je gotovo dogodek par excellence za organizacijo velikih mednarodnih tekem. In na domačih tleh, kar je tudi velik plus. Ako bi Jugoslavija poprijela to priliko pri pravem koncu, ji ne bi bilo posebno težko, ponesti sloves naših telegrafistov v vse dežele, kamor sije božje solnce. Je sicer že skrajni čas, ker smo popolnoma nepravilni, a mogoče bi se še dalo kaj doseči. Ko bi poštna uprava imela zadosti smisla, bi takoj razpisala državne tekme najprej po posameznih direkcijah, nato tekmo vseh zmagovalcev za državno prvenstvo, državne prvake in še nekaj najboljših pa bi izbrala po doseženih uspehih ter jim dala vso priliko, da se pripravijo na mednarodno tekmo. Pokrajinske tekme bi se dale izvršiti v treh mesecih, propozicije bi se lahko vzele te, ki veljajo za Como, ostali čas pa bi bil namenjen treningu naših favoritov.

Prepričan sem, da se to ne bo zgodilo.

Dopisi.

POGODBENI POŠTARJI, VZDRAMITE SE!

Bil sem uverjen, da bom kmalu čital v našem listu kak članek od strani kakega pog. poštarja. Na žalost vidim, da sem se varal. Ne prošnje, ne grožnje, ne vabljenje, ne pozivi v listu ne zaležejo. Še vedno je dosti neorganizirancev, ki se ne zmenijo za organizacijo, če tudi bi jim morala biti tako važna kakor služba. Nimam izraza, ki ga zaslužijo taki poštarji. To so mrtvi tipi, ki sploh ne občutijo življenja. Njim je gotovo organizacija, kakor tudi njihov poklic in služba postranska stvar. Vsi ti so vredni obžalovanja, ker pride dan, ko bodo spregledali svojo zmožnost, a bo morda že prepozno.

Dandanes živimo v takih časih, da brez organizacije ni bodočnosti. Zato je zadnji čas, da se priključite svoji organizaciji. Ravno pri nas pog. poštarjih je to velike važnosti. Naš pravilnik je zelo pomanjkljiv in je nujno potrebno, da se izpopolni. Sedaj smo kakor pravi pregovor: roge ima, vol ni, tovor nosi — konj ni. Zahtevamo in tudi potrebno je, da ministrstvo enkrat točno pove, kaj smo, da bomo vedeli, pri čem smo.

Druga nesrečna točka je odpočitek p. poštarjev. Vsa služničad, sleherni človek ima primeren letni dopust z rednimi prejemki in ne da bi ga tlačila za tisti čas kakšna odgovornost. To je debela palica, ki nas tepe. Teh udarcev pa imi v Beogradu, ki so ta pravilnik odobrili, ne občutijo. Kaj naj stori pog. poštar v primeru bolezni? Nadomestila nima, ker nima denarja, da bi najel nadomestno moč. Živ v zemljo ne more, ker mu je služba vsakdanji kruh in ne postranski zaslužek, kakor si predstavlja ministrstvo.

Bolan pogodbeni poštar naj plača od svoje skromne plače nadomestno moč, sam zase in za svojo družino prehrano in stanovanje, potem pa še zdravnika in zdravlila. Moral bi biti čarovnik, da bi to zmogel.

Koliko je bolnih in že popolnoma izčrpanih poštarjev, ki si ne morejo privoščiti zdravniške pomoči. Ti morajo v bolezni vršiti svojo službo naprej in čakati, kdaj pride smrt; pa še takrat leže s poštarjem v grob njegova 6 mesečna odgovornost.

Še mnogo je udarcev, lahko bi spisal celo knjigo, pa za enkrat naj zadostuje to. Priporočam še drugim tovarišem, da še kdo opiše svoje težave, ki jih občuti od strani našega pravilnika.

Stavim še edino vprašanje glede naših železniških legitimacij. O tem sem že enkrat pisal v Pošt. glasniku. Ali je ta točka še zmerom mrtva, ali so se že merodajni faktorji kaj zgenili? Kaj je naša organizacija ukrenila v Beogradu, mi je znano. Pripomnim pa, da je bilo takrat obljubljeno, da se bo Zveza obrnila na prometno ministrstvo. (To se je tudi zgodilo. Pričakujemo v kratkem rešitve. — Opomba uredništva.)

Za sedaj zaključim svojo objavo z željo, da bi se do sedaj še neorganizirani tovariši zdramili, že organizirani pa naj bi se bolj poživili, ker samo v slogi lahko pričakujemo boljših uspehov.

Z nado, da bo moj dopis vsaj nekaj tovarišev privabil k organizaciji, vabim vse pog. poštarje na delo. Ne bojte se nikogar, pravica je na naši strani, zato povejte odkrito, kaj vas teži.

S tovariškim pozdravom

J. Rep, pog. poštar v Leskovcu pri Krškem.

Izdelovanje
damske in moške konfekcije

ELITE

družba z o. z.

LJUBLJANA, Prešernova ul. 9.

Prodaja damske, moške in deške

konfekcije

na debelo in drobno.

Prvovrstno izvrševanje po meri.

KAKŠNE STRANKE PRIHAJAJO NA MOJO POŠTO.

Že nekaj let je preteklo, kar službujem v v kraju, kjer obratuje veliko industrijsko podjetje. Dela imam čez glavo, posebno denarni promet je jako velik. Moja pošta je znatno aktivna. Poštna uprava prenaša pošte kakor mačka mlade. Pri tem se jako rado zgodi, da pride prepohlevna poštica iz blata lužo. To je bilo tudi pri nas. Danes uradujem v pritlični kmetiški hiši. Na enem koncu je krčma, na drugi, od ceste obrnjeni strani, pa poštni lokal. Stranke se gnetejo v meter širokem in tri metre dolgem, temnem tunelu. Uradni prostor je vrhu vseh slabih lastnosti še silno vlažen. Moja preimenitna pošta ima dvojna vrata: namreč zunanja masivno lesena in znotranja steklena. Ob uradnih urah so zunanja vrata odprta, ker bi sicer stranke ne videle pisati.

Ljudje božji, poslušajte, kdo je prišel neko nedeljo dopoldne v moj urad. Ker neka stranaka ni zaprla steklenih vrat, se je nenadoma prikazal pred okencem — konj. To se vam čudno, da celo neverjetno zdi, kajne, pa je vendar res. Pred krčmo se je namreč ustavil koleselj. Kmet je izpregel in »fuks« je krenil naravnost za hišo v konjski hlev, ki je danes prostor državnega poštne urada. Seveda je debelo gledal, da se je prostor, v katerem je večkrat zibal oves ali koruzo, tako izpremenil. Vsekako se mu je hlev nekam majhen zdel, pa jasli je tudi pogrešal, kajpada. Zato je še precej rad odšel izpred okenca; seveda moral je iz urada tako oditi, da je bil zunaj najprej rep, a nazadnje glava, ker se obrniti v ozkem prostorčku nikakor ni mogel.

Ljudje po vaseh so kmalu zvedeli o nenavadnem obisku na pošti ter delali razne dovtipe na naslov odločilnih faktorjev, ki adaptirajo res že vsak brlog, vsako luknjo, vsak hlev za poslovni lokal državnega urada. S porabo hlevov in magacinov se prebiti slabo služi državnemu ugledu, a tudi v zdravstvenem pogledu so temni, vlažni poštni lokali vredni vse obsodbe. Poštni uslužbenci, ki izvršujemo dan na dan, leto za letom naporno in odgovorno službo po poštinih kavernah, vzbujamo upravičeno sočutje pri ljudeh, ki imajo količjak socialnega čustva v sebi. Kakor da smo živi pokopani, taki so z menoj

vred vsi stanovski tovariši in tovarišice, kateri ne vidimo v uradu zlatega solnca, temveč po stenah vlago ter plesnobo po tleh. Pravim, da vzbujamo zaradi slabih uradnih lokalov sočutje med občinstvom, ali žal, da samo med občinstvom, a ne tudi pri odločilnih činiteljih v poštini upravi.

Eden v imenu številnih sotrpinov.

Organizacijsko gibanje.

USTANOVNI OBČNI ZBOR KRAJEVNE SKUPINE DRUŠTVA PTT. URADNIKOV V NOVEM MESTU.

4. septembra se je vršil v Novem mestu sestanek dolenjskih poštarjev, obenem pa ustanovni občni zbor Krajevne skupine. Navzočih je bilo vsega skupaj 23 članov. Občni zbor je otvoril zapisnik novomeške pošte Kambič in pohvalno omenil požrtvovalnost tovarišev iz mokronoške doline, ki so se kljub slabim zvezam udeležili občnega zbora. Nato je predsednik OPO tov. Jos. Jakše v daljšem govoru obrazložil sedanje razmere uradništva. Grajal je mlačnost dolenjskih tovarišev ter jih bodril k večji agilnosti in bolj živahnemu društvenemu življenju, da preneha vendar enkrat mrtvilo dolenjskih poštarjev. Pri volitvah krajevnega odbora je bil izvoljen tovariš Ivan Kambič za predsednika, za odbornike pa Ambrožič Franc, Šetina Julij, Andres Pavla, Radovan Rezi, Floriančič Franc in Novak Marija; za namestnika Kopitar Marija in Blinc Justina; za pregledovalca računov pa Blažič Ivan in Dular Mara. — Pri slučajnostih je predsednik OPO razložil načrt novega pravilnika o pogodbenih poštah, ki ga je izdelala zagrebška organizacija in ki bo predložen ministrstvu pošte. Končno je dal predsednik Jakše razna pojasnila na vprašanja pogodbenih poštarjev ter poudarjal, da bo storila organizacija vse, kar bo v njenih močeh, da se krivice po možnosti odpravijo ali vsaj omilijo. Občni zbor se je zaključil s pozivom, da mora Dolenjska izkazati do novega leta vsaj 90 odstotkov članov od vseh poštarjev. Kajti doslej je ptt. uslužbenstvo v novomeškem okrožju najslabše, organiziranih je samo 63 odstotkov, dočim jih je v drugih okrožjih nad 90 odstotkov.

Po zborovanju se je razvila živahna zabava. Ob razhodu na svoje domove smo se vsi ločili s trdnim sklepom in zavestjo, da bodo kmalu dolenjski poštarji v organizaciji prednjačili in da ne bo več tako, kakor je bilo doslej.

Pri odborovi seji dne 14. septembra se je na podlagi člena 13 pravil za krajevne skupine sestavil odbor takole: za podpredsednika je bil izvoljen tovariš Ambrožič Franc, upravnik pošte Trebnje, za blagajnika tov. Andres Pavla in za tajnika tov. Radovan Rezi.

IZ ZAPISNIKA

odborove seje »Osrednjega društva nižjih pošt in brzojavnih uslužbencev«
od dne 19. septembra 1927.

Na dnevnem redu je bilo več točk, za katere je potrebno, da izve naše članstvo.

S 1. novembrom t. l. so mnogim tovarišem odpovedana stanovanja, v splošnem pa so jim najemnine tako povišane, da od sedanjih prejemkov ne bodo mogli plačevati stanovanj. Grozi jim tudi nevarnost, da ostanejo v najslabšem zimskem času brez strehe. Zato je društvo napravilo vlogo na mestni magistrat za nakazitev stanovanj v novih mestnih hišah, ki bodo v kratkem gotove.

Za izredni občni zbor »Zveze drž. nameščenecv«, ki se bo vršil dne 25. septembra, so bili določeni kot zastopniki našega društva tov. Martinšek Franc, Gruden Martin, Bizovičar Josip, Smolnikar Jakob, Tome Avgust, Bezjak Martin, Kovačič Franc, Rottar Dragotin, Sedej Slavko, Martinšek Pavel, Ban Martin, Žužek Josip, Bavdek Vekoslav, Boh Anton in Kresc Franc.

Na rednem letnem občnem zboru je bilo sklenjeno, da se tekom leta odpošlje dva delegata v Beograd. Ker se je tekom leta nabralo obilo gradiva za razne intervencije, se sklone, da se delegati v najkrajšem času odpošljejo. Njih glavna naloga je, da poskušajo doseči imenovanje na svoj prvotni poklic fistih tovarišev, ki so bili s 1. aprilom t. l. na podlagi finančnega zakona za leto 1927/28 prevedeni za dnevnikaarje. Dalje, da pospešijo razdelitev obleke in čevljev ter da iz-

vrše razne druge intervencije v prilog nižjih ptt. uslužbencev.

Tov. Martinšek poroča o informativnem sestanku v Celju. Delovanje celjske skupine je v splošnem zadovoljivo, lahko bi pa bilo še boljše.

Končno se je obravnavalo o združitvi vsega organiziranega poštne oseboja v Sloveniji v enotno organizacijo. Po mnenju nekaterih tovarišev je to nujno potrebno, ker bi se s tem pokazala skupna solidarnost. Kot enotna organizacija bi mogla tudi več doseči za svoje člane, nego zamore pri sedanjih organizatoričnih razmerah. Društvo nižjih poštinih uslužbencev bi z nameravano združitvijo sicer izgubilo svoj organizatorični namen in bi moralo izpremeniti svoj naslov kot podporno društvo, ker ne bi imelo več pravice do samostojnih intervencij in nastopov. Premoženje društva bi se vodilo pod posebno postavko v skupnih blagajniških knjigah oblastne organizacije. Ker je nameravana reorganizacija za bodoči razvoj našega stanu zelo važna, se niso storili za enkrat nobeni sklepi, temveč se je prepustila cela zadeva v presojo članstvu, od katerega pričakuje odbor nasvetov in predlogov v tej zadevi.

V. D.

POŠTNI DOM.

Dasiravno ni bilo v »Poštnem glasniku« že precej časa nobene notice o delovanju zadruga »Poštni dom«, vendar, to ni znak, da je naša akcija zaspala. Nasprotno! Načelstvo in nadzorstvo imata redne seje, na katerih se obravnavajo vsa za našo akcijo važna vprašanja. Vse delovanje načelstva je sedaj usmerjeno na to, da pridobi za drugi čim večji kapital z zbiranjem novih članov in deležev, z razprodajo blokov in zbiranjem prostovoljnih prispevkov.

Z veseljem lahko konstatiramo, da je pristopilo k zadrugi v tekočem letu veliko novih članov in da je bilo podpisanih tudi precej novih deležev, tako da je danes zadruga i moralno i materialno zelo okrepjena.

Manj razveseljivo napreduje prodaja blokov. Nekatere pošte so v polni meri storile svojo dolžnost in razprodale vse, ali skoro vse bloke, druge — teh je hvala Bogu prav malo — so skoraj vse bloke vrnile zadrugi. Velika večina pošt pa do sedaj ni še poslala zadrugi nikakega denarja, niti blokov vrnila, iz česar se lahko sklepa, da se prodaja blokov vrši obče s premalo vnemo.

Vse pošte ponovno prosimo, da skušajo bloke razpečati. Pošte, ki so bloke morebiti že razprodale, prosimo, da denar čimprej nakažejo zadrugi. V nobenem slučaju naj pošte ne vračajo blokov zadrugi, dokler ona tega ne odredi.

Le s trajno požrtvovalnostjo nas vseh bomo dosegli naš cilj.

To in ono

Družabni večer priredi »Oblastna organizacija p. t. t. uslužbencev« v soboto, dne 5. novembra t. l. v vseh prostorih hotela Lloyd na Sv. Petra cesti. Začetek ob 20. uri. Vstopnine ni. Na tem večeru nastopi prvič z izbranim vzporedom pevski zbor poštinih uslužbencev pod vodstvom tov. Novaka. — Slavno občinstvo, v prvi vrsti vse tovariše in tovarišice, uljudno vabimo, da se tega družabnega večera v največjem številu udeleže. Po končanem pevskega vzporeda prosta zabava in ples. — Odbor.

Delegacija zastopnikov OPO, Društva ptt. uradnikov in Osrednjega društva nižjih pb. usl. je odpotovala dne 24. oktobra v Beograd, kamor pripadajo istočasno tudi zastopniki drugih oblastnih organizacij. Poleg tekočih aktualnih intervencij je glavni namen tega potovanja skupno posvetovanje, kakšno stališče zavzemo poštne organizacije do revizije uradniškega zakona in do uredbe o razvrstitvi ptt. oseboja. O uspehih in storjenih sklepih bomo poročali v prihodnji številki.

Na razpologo imamo še več izvodov »Poštne Glasnika« št. 19 od 1. oktobra 1927, v katerem je objavljen osnutek uredbe o reviziji uradniškega zakona. Ker je izšel v celoti ta osnutek edino v »Poštnem Glasniku«, bi gotovo marsikateri državnega uslužbenca zanimala ta številka, ko bi vedel zanjo. Prosimo naročnike v večjih krajih, da opozore tovariše iz drugih resorsov, da lahko naroče to številko pri upravi lista. Posamezni izvodi, poslani po pošti, so po

2 Din, vsaj 10 skupaj ali pa, če jih osebno vzame pri upravi lista, pa po 1 dinar.

Popravek k uradnim uram Gospodarske zadruge. Pri zadnji objavi uradnih ur se nam je vrnila neželjena pomota. Uradne ure Gospodarske zadruge niso razen dopoldne — še vsak ponedeljek, sredo in soboto od 14. do 16. ure, ampak vsak ponedeljek, sredo in soboto od 16. do 18. ure. — Načelstvo.

Za tiskovni sklad »Poštne Glasnika« je darovala (vrnila honorar) tov. Marija Perko, pt. uradnica II/3 v Gornji Radgoni, znesek 30 Din. Iskreno se zahvaljujemo.

Kako naporno službo vrše pismonoše, vidimo iz članka, ki ga je prinesla pred meseci »Allgemeine Deutsche Beamtenzeitung«, ki piše: Kako težko službo morajo dan za dnem opravljati pismonoše, kažejo ugotovitve, ki jih je napravilo višje pošto ravateljstvo berlinsko. Berlin šteje 110.000 hiš, v katerih je skoraj poldrug milijon stanovanj. V ta stanovanja drži 480.000 stopnic (gredi, ne posameznih stopnic). Seveda so med njimi tudi manjše gredi, ki imajo samo 5 ali 6 stopnic, ali največ je takih, ki štejejo 13 do 16 stopnic. V dostavo vseh zgodaj omenjenih stanovanj ima pošta 4900 moči na razpolago. — 4900 pismonoš prehod pri vsaki dostavi 14.000 km ter prepleza 385.000 gredi ali stolb. Potemtakem prehod vsak pismonoša na dan 11 km (pri štirih

dostavah), zakaj slednja dostava je skoraj 3 km dolga pot. Tako prehodi vsak pismonoša v enem letu 3460 km. Pomniti pa je treba, da zavzemajo vsaj polovico poti stopnice (gredice) in da se mora ta del pota prav za prav šteti dvakrat, nadalje da mora vsak pismonoša preplezati dnevno 77 takih stopnic in to s polno torbo. — Teža teh torb je različna, t. j. od 8 do 16 kg. Večkrat pa vleče pismonoša 25 do 30 kg težko torbo s seboj. 4900 berlinskih pismonoš mora dostaviti dnevno pet milijonov in pol poštnih pošilk, tako da pride dnevno na vsakega pismonoša pri vsaki dostavi 275 pošilk. Pot, ki jo berlinski pismonoša službeno prehodi, v številni stopnice gori in dol, znaša v desetih letih toliko kilometrov, kakor pot — okoli zemlje.

Osebnosti.

Napredovali: za pb. ur. II/4 Kristijan Jeglič, pb. ur. II/5 na Jesenicah na Gorenjskem; za zvan. 1. skup. Blaž Čamer zvan. 2. skup. v Trbovljah 2; za zvan. 3. skup. Jakob Škodič, služ. 2. skup. pri XXXV. ter. t. t. teh. sekciji v Rogaški Slatini in za služ. 2. skup. Tomaž Ravnihar, dnevničar pri III. ter. t. t. teh. sekciji v Ljubljani.

Premeščeni: pb. ur. II/3 Václav Kunst z Bleda 1 na Maribor 1, Pavla Zabukovec, Franja Turk in Danica Kobal z Bleda 1 na Ljubljano 1, Franjo Urbič z Bleda 1 k glavnemu telegrafu v Beograd,

Marija Mesojedec iz Mozirja in Mislinje in Marija Pernat iz Hrastnika na Maribor 1; pb. ur. II/4 Marija Globočnik od Sv. Janeza ob Boh. jezeru v Lisce, Ana Fabjančič iz Loč pri Poljčanah na Ljubljano 2, Marija Kralj iz Celja na Ljubljano 1, Zinka Grobelnik iz Celja v Slatino Radenci, Karlo Horak z Vrhnike v Litijo, Olga Moser iz Podnarta v St. Vid nad Ljubljano, Emilija Kettner iz Višnjegore na Maribor 1 in Helena Dekleva z Maribora 1 v Mežico; pb. ur. II/5 Ivan Radič iz Ljubljane 1 v Ptui; pb. ur. III/4 Anka Hudales z Ljubljane 1 na Vrhniko, Josip Zidarič iz Velike Nedelje v Središče ob Dravi in Avgustina Juh z Maribora 1 v Moste pri Ljubljani; zvan. 3. skup. Ludvik Parkelj z Ljubljane 2 na Ljubljano 7; služ. 2. skup. Ivan Mahkovec z ravnateljstva na Ljubljano 1 in Vekoslav Zoppe iz Grobelna v Celje.

Poroke: sekretar 1/6 Bogdan dr. Kurbus na ravnateljstvu s pb. ur. III/4 Mileno Jevnikarjevo in pb. ur. II/5 Edita Šimenc na Ljubljani 1 s Francem Deželakom.

Primek pb. ur. III/3 Alojzija Tonija na ravnateljstvu se radi posinovljenja izpremeni v Tonij - Čamernek.

Za »Obl. organizacijo pit. uslužbencev v Ljubljani« izdaja in ureja Joško Jakše v Ljubljani. — Za »Narodno tiskarno« Fran Jezeršek v Ljubljani.

Am. Tršan, Sv. Petra c. 7

Otvorila sem modni salon za damske klobuke ter izvršujem vsa v to stroko spadajoča dela. — Z Gospodarsko zadruzo v poslovni zvezi.

Poštnim uslužbencem na obroke!

Se najtopleje priporoča

Am. TRŠAN

Ne samo nizke cene.

ampak tudi kvaliteta blaga, ki ga kupite v trgovini pri

J. N. Šostarič, Maribor

Vas zadovolji v vsakem oziru. Na zalogi je največja izbira najnovejšega blaga za moške in ženske obleke ter perilo. Izgotovljene obleke in perilo, kravate, robce, nogavice, odeje, posteljno perje itd.

Kljub nizkim cenam, dobite blago tudi na obroke in se cene ne zvišajo.

A. & E. SKABERNE

Dobro! priporoča svojo veliko **Poceni!** zalogo manufakturnega blaga po najzmernejših cenah.

LJUBLJANA, MESTNI TRG 10

DOLČEK I MARINI

MARIBOR, GOSPOSKA UL. 27

ZALOGA TVORNICE FRANCOŠKEGA IN ANGLESKEGA SUKNA ZA DAME IN GOSPODE

Priporočamo Vam

“PFAFF” šiv. stroje

ker so najboljši.

Solidne cene in tudi na obroke.

Ign. VOK, Ljubljana

Ta čarje na ulica 7.

Kljub naraščajočim cenam bombažu, volni i. t. d. dobite vse manufakturno blago pri tvrdki

Franjo Majer

Maribor, Glavni trg št. 9

še vedno po stari solidni ceni.

SPECIJALNA TRGOVINA SUKNA.

Za nakup sukna za moške obleke, angleškega in češkega izvora ter raznovrstnih velurjev in modnih ripsov za damske plašče Cene nizke! Postrežba solidna!

FRANC BEDIČ, Maribor veletrgovina sukna Aleksandrova cesta št. 28.

Elektro - tvrdka

A. VERBAJS

Telefon 2867.

Ček. račun 11.335.

LJUBLJANA, Gosposvetka c. 13.

Zaloga vsega v elektrotehnično stroko spadajočega materiala kakor tudi: likal, svetilnih teles, žarnic itd. Radio sestavni deli. Elektrozon aparati.

Priznana najnižje cene, prvovrstno blago.

Franč Ks. Kranjc nasl. Martin Gajšek

manufakturna trgovina

MARIBOR, Glavni trg št. 1

(pod Veliko kavarno),

priporoča svojo veliko zalogo vsakovrstnega manufakturnega blaga, posteljnih odevi lastnega izdelka, perje za blazine, gra la za žimnice itd. Povodom letošnjega 60 letnega jubileja tvrdke vse po najnižjih cenah.

Franč Prevoršek

prejo

M. Ban, Ljubljana

se priporoča za na up manufakturnega blaga na obroke. Izdelujem obleke po meri za dame in gospode.

Posebni oddelek za gospode

Klobuki
Perilo
Kravate
Modne
Potrebščine
Pletenine
Palice
Dežniki
i. t. d.

A. Sinkovec nasl. K. Šoss
Ljubljana Mestni trg

FIRNEŽ, BARVE, LAK, EMAJL

in vse v stroko spadajoče blago,

DOBRO IN CENO KUPI DOBRO IN CENO pri

Medić Zankl d. z. tovarna olja, laka in barv o. z. Ljubljana-Medvode

Lastnik: **Franjo Medić.**

Jaz, Ti, On, Ona, Mi, Vi, Oni, Mi Vsi
kupujemo samo in edino v manufakturni trgovini

Srečko Pihlar

Maribor, Gosposka ulica šte. 5,
ker tam kupimo res dobro in poceni.

Manufakturna veletrgovina

FELIKS URBANČ, LJUBLJANA

Sv. Petra cesta šte. 1

priporoča svojo veliko zalogo raznovrstnega blaga po
nižkih cenah. 24

Konces. zob tehnik

Josip Kovač

Ljubljana, Sv. Petra cesta 27
se priporoča poštanim nastavljenecem!

Za nakup vseh pisarniških
potrebščin se priporoča

trrdka 50

M. TIČAR, Ljubljana.

Šelenburgova ul. 1 in Sv. Petra cesta 26.

ČEVLJE NOGAVICE, MOŠKE KLOBUKE,
KRAVATE, ROKAVICE, DOMAČE ČEVLJE

KUPITE NAJBOLJE PRI

ANICI TRAU

MARIBOR GRAJSKI TRG ŠTEV. 1.

TONE MALGAJ

pleskar, ličar, sobo in orkoslihar

v LJUBLJANI

Gosposka cesta šte. 16.

Za nakup vsakovrstne obleke
se priporoča trrdka

I. Maček, Ljubljana

Aleksandrova c. 12

ki ima največjo izbero in najbolj solidno postrežbo.

Trrdka ima pogodbo z Gospodarsko zadrugo p. n. in daje tudi
drugim stalnim nameščencem blago na mesečna odplačila.

Dobro in poceni kupite samo:

nogavice, rokavice, palice, dežnike, modno
blago, galanterijo, potrebščine za šivilje,
čivlarje, krojače, sedlarje in tapeznike, razna
mila, kravate pri

JOSIP PETELINC, Ljubljana

ob vodl, blizu Prešernovega spomenika

PLETENINE

kakor: jopice

telovniki

pulloverji

plašči

kostimi

večerne rute

otroške

garniture etc.

iz čiste volne in po nizkih cenah priporoča
pietarna

M. Vezjak, Maribor

Vetrinjska ulica št. 17

Na drobno! Na debelo!

Vsa naročila, tudi s prispevanjem lastnega
materijala, izvršujem hitro in poceni!

Trgovina s kožuhovino Filip Bizjak

krznarstvo

LJUBLJANA, Šelenburgova ulica 6

se priporoča poštanim nastavljenecem, katerim
daje tudi na obroke.

Poštne uradniki in uslužbenici imajo posebne ugodnosti.

POHIŠTVO

Priporočam svojo veliko
zalogo jedilnic spanic,
otoman, divanov, ma-
dracev, klubskih gar-
nitur, sobe za gos-
pode, od priproste do
najfinjše izdelave. -
Zaročenci imajo po-
sebne ugodnosti. -

ERNEST ZELENKA

Maribor, Ulica 10. oktobra št. 5

Poštne uradniki in uslužbenici imajo posebne ugodnosti.

Trrdka

DRAGO SCHWAB

Ljubljana

Dvorni trg šte. 3.

znano domače narodno velepodjetje se priporoča
vsem veleocenjenim poštanim uslužbenecem za nakup
vsakovrstnega blaga in oblačil. - Vedno
na zalogi vsakovrstne obleke za gospode, dečke,
damski plašči, kostumi, dežni plašči (originalni
angleški izdelek) športne obleke in kostumi iz
pravega nepremočljivega tirolskega lodna,
dalje perilo ter manufakturno blago za gospode
in dame. - Vsa oblačila so lastnega izdelka ter
se izdeluje na željo tudi po meri. - Zahtevajte
vzorci! - Opozorjamo na usnjene suknjice,
ki jih trrdka izdeluje iz pravega francoskega
„Havana“ usnja.

Ne zamenjajte naše stare trgovine
z manufakturo

Worsche in Predac

MARIBOR, samo Gosposka ul. 8.

Tam
kjer visi

„K
SOLNCU“

se priporoča po najnižjih brezkonkurenčnih
cenah sukno za oblake, kakor tudi vsako-
vrstno manufakturno blago ter tkanine
za perilo.

